

Xénophon, son caractère et son talent. Étude morale et littéraire par Alfr. Croiset. Paris 73. Thorin. pp. 278.

p. 1 = roz. zdan. potomno.

p. 2 = bieg. ~~mien~~: woj. Ateńcz. i jest powrot. za Aten. a przeciw Spar. ta zmia. w zapatryw. zastosow. Xenof.

Au total, nous ne verrons dans X. ni un sage entièrement admirable ni un égoïste digne de mépris, mais tout simplement un homme d'une heureuse et aimable nature, à qui manquait une certaine force de génie pour s'élever au-dessus des erreurs et des préjugés que les circonstances lui ont imposés.

La biographie par Letronne - M. Daunou - dans son Cours d'études historiques a suivi pas à pas et minutieusement critiqué ses Helléniques

Grote -

Mure = études critiques sur les historiens grecs.

Otfr. Müller -

p. 6 ur. vers 435 (Mure - Cro.) - 430 (Grote) - 445 (Letronne)

Cro: przyjm. 435, bo Seuthes (An. VIII. 2), że kupi cór. Xe. jeże. me jatia =

Otóż por. Croi. pp. 246 i nast. że w 399 musiał X. wydawać się (stąd ... że mógł mieć co nie wydać.

p. 253: Jeśli zaś bankiet wydany się w 421 (Letronne) miał X. 14 lat wedł. Mure, i mógł wszystkiego ... dla młod. swoj. ... =

p. 248 = polemi. przeciw Letronne — który przyjm. 445 = bo wiem. w wzmiank. X. w liście od Del. 424 = przedtem tu wypad. zmyśl: lub wsklad. z bank. Plat.

Croi. wykaz. że X. musi. być młod. bo to wyni. z słów Faline

p. 249 — powtór. ... się z swoj. młod: wobec ...

Po raz w III ks: przydo. mu dwie ... : ale jest Ateń.; by że jest młod. Wśród gener. zamord. jed. miał lat 30, a drugi zaś 35 — ... wtedy śmiej. gdyby miał lat 45, ... że za młod.

Młod. X. przebij. wszęd. w Anab: III. 2: że najmłod. z wszystk. z Tymen. III. 3. III. 4. IV. 2: przeciwsta. zwinn. i zapał swoj. młodo. przeciw mądro. powoln. starsz. gener.

Do zdobycz. wzgórz i szybk. pochod. zawsz. jego wybier. z najmło. żołnie.

250 otóż najmłod. byli ci, którzy nie mieli 30 lat = (starsi wiek kończ. się z 50.

w V ks. (zwa) zwoln. ze służb. chor. rann. kobie. i żołnie. mając więcej niż 40 lat

Proxen miał także 30 lat —

Ch. VII = X. comme artiste et comme écrivain

214 = myśli ~~należ.~~ nowe wzgl.: do pojedyń. lub zwykłe: ale arty. pisa. jest nadzw. fizyonom.
sąd: że X. był prawo. artys. jest bez. ogólni.

215 = X. nie jest pisa. pierwszorzęd.
X. ma natu. zbyt subjektywną aby mógł wchodz. w cudze uczu.; zost. pod panow. przesąd. stronności; przesąd. osobis. zaślepiają go w ocenia. wypad. dziejów; ono lub genius. przeciw. nie spotyk. się z nieprzeci. ani ze sprawied. ani ze sympa.
Nie posia. głęboko. lub siły geniu. aby mógł być twórc. wyznaw. wielk. idei; potęż. należy. wielk. nawiązuj. gdy doty. przedmio.; zost. na powierzch. Pisa. umiark. Takie rozsąd. ślizg. po uczuci. i myśl. ale nie wnik. do ich głębo. Lecz X. nie jest arty. wielk. poet.; wielk. myślic., wielk. pisa.

216 = jest to arty. pokornego i niższ. świat.; którg główn. zalet. jest rozsąd. połącz. przyjem. środk. i wyrażen.
W X. dwa rodz. przyjem. liter. które się mieśc. i zlew. w jego pism.
a) żył. epicz.: = ma wzoba.: romansopisa. Umie obmyśl. kompoz. opowieści rozciąg.; ułoż. osoby, powiąz. je, kaz. im działać. i mów.
b) X. jest moralis. lub raz. vstawi. który. moralis. z pomo. każd. przedm.

i dzi. nam. czytelni. Cała sztu. X. w Cyrop. z jego pism, jeś. nie wszystk. to w każ. razie ta, w któr. najkompl. objawi. się rozn. stron. jego duch. On wszędz. obja. wyobr. wprzew. i opowie. i moraliz. Ale w Cyrop. oba kier. i twórcz. wyobra. romansopisa. i gust moralizato. najściśl. połącz. = Cyrop. to streszcz. jego talen.

217 = Cyrop. jest prawdzi. powieś. utw. wszystko. = ale zam. rzeczyw. wykszt. duch X. rom. Lubił stwarz. fizy. jak Cyr. Hiero. Sokr. Ischom. Nie wdaj. idei [illegible] od obra. wszy. cztow. ani idei talen. wszyskow. od obraz. zdatn. wodza Uczab. [illegible] [illegible].

Wśród posta. Cyrop. zasług. na uwag. Cyax. król zazdro. na swe. wodz.; Feraulas cztow.-nisk. pochodz. któr. doszło do wyso. stanowis. przez swoj. zaletn. i zasług.; Chrysant. cztow. dobr. rady; Gadates i Abradates, wierni sprzymie. i odważ. żołn. Panthea, żona Abrad. (Andromacha Cyrop.); Tygran. drugi Cyr. mniej wiel. i mniej staw. i [illegible] indyjs. mistrz Tigr. nieszczęś. umier. śmierć; prawdzi. portr. Sokr. połącz. sprowadzo. przez wiern. wdzięczno. ucz. do dzie. fikcyjn.

Xen. um. tworz. posta. ale wkła. w nie swoj. myśl.

218. Lepi swoj. posta. ze swoi. mów. uczuć, gniew. = Dla tego, choć um. tworz. posta. nie um. tworz. portr. histor. Na to trzeb. b. wnik. w obc. dusz; studyo. jej mog. i char. a tego X. nie um. Ale wol. lepó. mówi. o posta. fikcyj: wkład. jej nie to, co

uryj. pisa. w swoj. dawy To rob. X. Osob. przez nieg. stwor. są odbi. jego włas. natu. Gdy zaś
mal. oso. rzeczyw.; albo je chwa. alb. krytyk.; nigd. nie jest mala. wiern. bezstronn. Nie zdoln. wzno.
się nad sieb. ażeb. oglad. rzeczywisto. w jej isto. a zapomi. o wraż. jak. ona wywołu. w widz. Ani
jego wyobra. ani jego umys. nie wzno. się do wyż. bezstronno. pogody. Czy w histo. czy w rom.
zawsz. widz. rzeczywisto. poprzez swoj. idee. On mniej dba o to, czy obserwo. lub malow. przedmio.
jak o porownyw. ich z pewn. włas. pojęci. i wraż. Stąd posta. w jego pism. są alb. dobr. alb. złe;
pierw. posiad. wszystk. przymio. X. same; drugi (któr. czes. nie widzi.) posiad. przeci. wszys. przeciw.
jego przymio.

219 Pierw. są pobożn. wstrzemięźl. sprawiedl. odważ. zdol. w wojn; rozsąd. i wymow. w radz.; oży-
wion. ludzk. i szlachet; zdol. przywiąz. delikat; wdzięczno. ornd. i oddan. Drugi posiad. przymio.
wręcz przeciw. (Hiero.) — Źli rzadk. się napoty. w jego pism; (Kyax.: Teram. Hier. Ojc. Tigran.)
Był optymis. i dostrze. raczej dobr. niż złe natu. Naszkic.: bawi przy obraz. ceo; rozum. odważ.
Cyr; zadziwiaj. cno. Sokr; miło. delik. i pel. poświę. Pant.; wzr. czyjno. Ischo; nadzwl. gotowo.
jego młod. żon. aby go wspier. w trud.

Opowiad. X. pięk. i żyw. Są ustęp. w Cyro. peł. epiczn. wzr. Jedn. peł. ducha rycers. Iliad.
drug. prost. i nat. jak Ody. Niektó. stron. Ekon. przypomi. skrom. wdzięk Penelo. i Nauzyk.;
W Anab. bitw. pod Kunaxa — atak Grek.: któr. sunę. się jak fale rozgniew. Na pocz. Cyrop.
pierw. potyczk. młod. Cyr. (I. 4) = jak pies szlachet.

221 — pierw. polow. Cyr. = piękno. zwierz.

pożegn. Abrad. i Pant. (Cyr. VI. 4) = Androm.

222 = długo mowy = rozsąd. przykroi; prawdz. = w któr. odbij. się charakt.: bardz. zrecz. mało odmien.

Pierw. ks. Cyrop: (najwię. opracow.) wypełnio - dzieci - jedeni. Cyr. = w któr. dzieło wdzię. i widno

Wielk. rola przydzielo. dzieci: jest fabl. cech: ale X. dosz. wykaz. że przyszło. człow. zawis.

od jego pierw. lat

225 = zob. wyjaw. Cyr. z Astyag: I. 3.

226 = tak. wiel. piękn. anekdot. w Heller.

= mimo to Cyrop. dzieł. zima. - Osob. mało żyj; lekko i pobież. narysow; wśród. międ.

nie: powiecho. i przypadko; bran. z wśród: stanu, położe; warunk; a rzad. z głębi

ut duch i ser; wszyst. do sieb. podob. bo wszyst. podob. do Xenof. Cyr. najbar. żyw.

a w gruncie mało żyje - lepiej znam. jego wszyst. i twor. niż jego charak.

227 = Dzieł. sztu. jest żyw. gdy wyra. duch. i ser. człow.

Cyr. znam. z opowied. i z wyjaz. jego mów. -

pod. osob. zbyt umiarko. = a pierw. role w dzieł. sztu. nie powinny być pozacz.

tak. charakte.

wszyst. to natu. któr. zbyt Tato. przych. być dobr. - doskon. od pierw. chwi;

nie stacz. przew. walk -

228 = Cyr. za wiel. mówi - a inn. osob. tak samo - zbyt wiel. dyskut.

w Hell. rzecz. X. wspor. zen. opowie. tak samo w Cyrop. -

prawdzi. pięk. scen: w tyl. epizod: - naszych: wypraw. bier. gór.

Mięsza. ciąg. wyobra. i dziejów; romans. i moralno; fikc. i nauka. jest istot.

sztu. pisars. X.

229 Rom. dydakty. nie moż. nigd. być dosko. bo nie ma celu w sob. lecz zewn. sieb.
Uwag. auto. odwra: uwag. czyt. od prawdz. przedmio. sztu. który jest obudze. podziw i poczu. pięk. Nasz umy. dzieli się pomięd. studiow. lek. a przyjem. ~~pięk~~ estetycz. się uwok. fikc. Wraz. tyd fik. musi wte. być podziel. niekompl.
Ta słabość. wspól. Cyrop. i Telema.
Tego defekt. nie ma w inn. pism. X. Chęć rozgraczé. i niemniej. ~~dług~~ rozwlekłość mniej razi w rozpr. niż w rom. który z natu. swoj. musi być barwd. długi.
Bankiet i Ekono. które są dosko. od Cyrop. Moralizow. tam nie przeszka. fikc. przeciw. fik. przycho. w pomo. moralizo.
Zresz. dla niektór. czytelni. nie przesta. Cyrop. być książ. pożytecz. i przyjem.
230. Prawdz. artyś. zaszu. X. że miał felicy. pojęc. o sztu. Sztu. nie powi. być niewolni. filoz. ani moralno. ani czego kol. bądź – powin. być tyl. zależ. od Bo. Tyl. wted. moż. wznieść się do najwyż. idea. sztu. nieuw. do piękno. moral. Ale X. nie odłącz. nigd. zno. od korzy. jak. ona daje – a tak samo post. z pięk. To jego przekon. odpowie. jego natu. Moż. nad tem ubolew. ale nie moż. zmien. jego natu.
Styl takż. jego obra.
Nadzwy. jasno; ~~[illegible]~~ ruch jego myśli zewn. Tetu. i światły – nie napotyk. nigd. ni żadn. przeszko; nie cierp. żadn. ciemno. Myśl. jego płyn. jak od niechce. jedn. z drug. – potok. słod. i czys. Dne przyczy. jego jasno:

231 a) natu. idei, któr. wykła. = X. nie jest umysł. głębo: i jego stanowi. twór. powierzcho.
stąd towarzy. jemu bez trud. = nie jest to mała zasłu. bo potrze. dużo zdrow. rozsąd.
któr. b. ciąg. były obecn. i żyw. Były. potrzeb. pisa. któr. b. nie ~~w nale~~ stosow. ocen. otwier.
oczy na rzecz. prze; to zaw. zdol. X. Wiel. to zasłu, gdy czyt. Teta. rozu. pisa:
zasłu. to pisa. nie czytel.

X. lubi porzą. i symet. Porząd. jego nie brak. z wewnę. ciało. przedmio. lub ich
naturaln. potrzebow. = na to t musiał b. większ. filoz. niż był - ale jego rozkł.
przyje. dla oka; mógł. porz. od razu rzecz. przedm; umys. Teta. przecho. od jedn.
do drugie;

=

p. 59 X^a Hipparch pisa. według. Broi. wkrót. po jego powro. do Aten z wypr. Cyru.

p. 61 Gdy X. powró. do Aten w jesie. 399 - Sokr. był um. Broi. przypu. zdan.
Gro. i Letro. któr. ma się wyd. nieprzekonywaj. Pierw. myśl jego po powro. z wypr:
się do Sokr, dowie. jego śmierć. powin, dawn. go powz. sądz. i potomno. Nap.
wte. pamięt. o Sokr.

p. 256 zostaw. w zamierz. - 99 Apol. pocho. od X.

p. 62 Cel Pamięt. wyłoż. jasno w I. 3.

p. 65 - wyr. dyalekt. jest w Pamięt. =

p. 65. X. mówi, że Sokr. potęg. będz. Anax. (IV. 7) zostawi te dziedzi. rozum.

p. 66 — wedł. Sokr. filoz. zajmu. się tylk. poznaw. ..ieb. — IV. 2.

Dusz. ludz. z jej wiedz. skłonno; poznań. uczucia., oto pole któr. poznan. będ. wiedza za pomo. dyalek. (66)

Dyal. dla X: IV. 5: = dyalog; odróżnia przed. od błęd; dysserta.

Dyalektyk. Sokr. nie jest sztu. rozumo. i przekony; ..... retory. któr. nama. Dyal. Sokr. jest zarazi więc :—

p. 67 jest meto. wnikan. i badan.

68 — dla X. odróżni. przedmio. wedł. ich rodza. i dosko. do defin. IV. 5 et 2.

69 Samej drogi ... nie opisu. – ale daje. pewn. liczb. defi; ale nie zajmu. się jedn. ..... o ile jest meto: inwen. lecz zajmu. się jej stro. mniej waż. ale werd. ..... gdy trzeb. przekon. przeciwni. o przed. któr. się już zna.

Ale uważ. dyalektyk. tylk. za meto. dowodz. zna... ....

70. Ciekaw. rzecz uwa. X. o dyalek: w IV. 6.

Teraz od meto. przecho. do syste. to znajdz. w Pamięt. wśród mnóst. uwag. rozrzuc. kilk. udamk: a) teor. Opatrz. b) teor. moral. c) teor. piękn.

71 Teor. Opatrz. pierw. w porządk. rzecz. i dla wagi, którą do niej przywiąz. X. ..... jest .... Ale zajmow. dużo miejs. wśród myśl. filoz. i. ....

Kilka razy do niej wra.

X. mów. bez różni. o bog: o Bog. o Bóst. Uznaj. wyraź. Bog. najwyżs. któr. rząd. świa. a któr. inn. bóst. za ministr. – zob. IV. 3.

W tych pięk. słow. bóg Plat. przeby: najmądr. i najlep. i najpotęż. i pod. miło. dla lud. Cher. najwyż. mądro. i najwyż. dobro. przedewszyst. udecz. X. w natu. boskie. i do tych dwóch pojęcio. ciąg. wra. – one za źród. wielk. relig. położyno.

72. Powia. X. że Sokr. nie miał o Opatrz. pojęć niekompl. pospolit. = zob. I. 4 – tak iż ostat. – zew. w obec Bo.

Rozmo. z Arist. jest skróco. trakt. Xeno. „o istnie. Bog" – zob. I – 4 = utilité = finalité

73. zob. pięk: dowodz. troskliwo. bog. o człow.

Drug. podob. rozmo. w IV 3 – z tą różn. że dobrodziej. Opatrzno. obszerniej jeno wylicz.

X. rozpowz. harmon. natu. – wylicz. wszyst. piękno. przyro.

74. Pięk. te myśl. należ. nie tyl. do Sokr. lecz i do X. bo je w zupełn. przyj. i przedst = ta myśl zwłasz. że wiedza bog. jest nieskończ.

Ta filoz. relig. zupeł. odpow. jego duszy i oddaj. jej. wewn. przekon.

W teor. Opatrz. dwa wzru: któr. najgłęb. tkw. w duszy X. i najwięc. wrażaj. w jego pism. a) miło. porząd. b) położno. praktyc.

W ostat. życ. jego udowr. zemiło. porząd. = harmo. wszys. i przezorno. w dowódz.; 6 F.
uwzg. żeb. się zabezpiecz. od gry losu = w mow. N. tej. jasny, bo widzie fakta, dowody, zlecen.
75. w domu i polity. ten sam porząd. W przyrod. nie udowr. go niezmierz. ani bogac. ...
ani koniecz. nieubła. praw przyro. lecz porząd. i harmo. – w tem doskonało. wielk. dzie.
Od dział. przedsto. do Stwór. – położ. dla tego chwyt. to, co budzi. w nej
Podziw. zwrz. to dobr. ale gdzie Stwór. zwrz. to jeszcze lepiej
Podziw. jego zamie. się w rozd. położen. przyczyn. do wszyst. wiar i prakt. które
karmi się relig. ... a który w rozważ. filozofi. wrechiw. znajd. nowe pobud. do pobożn.
Argum. najbar. popular. że istnie. Bo. wydoby. z celowo; to najlepsz. w jego orzad.
to wszyst. zdol. obudz. zaufan. do Bóst. i wzmac. pobożno. Tyl. ten jed.
argum. zachow. w Pamięt. Ten argum. wystar. bo zwrc. się zwłasz. do madr. i do
nieuk. a wszystk. zdoln. podziw. myśl, że całej życ. urządz. według praw, nadzw.
76 przez Bosk. Stwór. wid. wszyst. i wie o wszyst. i kieru. i wynagr.
Z punk. widzen. nauko. ta teodycea niewystarcz. – żad. obiek. przeciw Opatr.
nie pomogą ani nie wyjaśni.
Uczon. teor. ... w myśl. Sokr. rozumo. tu ... o dobr; o zno; i t. d.
teor. ta pełn. luk, ale pomi. swoich stron ujem. jest ona głęb. i oryginal. i
mniej. zasług. na uwzg. w Teody.
W Pamięt. nie ma odpow. na to, co dobre = tyl. w IV-4 takie defin. sprawiedli.

że sprawiedl. – są potęg. prawom.
Te same myśl. w Cyrop. I. 3. = jest to rada morali. lub polit., ale nie jest defini.

77 W Pamięt.: III. 8 identyf. dobro z piękn.
Ta defin. nie wyj. różni. międ. dobr. a piękn. ani nie ti [illegible] istot. dobr. ale jest całą
i oryg.
O ćwic. cno. z jej stron. do wied: który wyja. się, ale w zgodzie z Plat. = III. 9.

78 Waż. to ust. bo z niej. wyni. nie tylk. identyf. wied. i cno. lecz tak. identy. dobr. i dobrz zrozumi. korzy. (inter.)
Sokr. dla tej. uważ. tego za nieuk. który nie chce żyć cnoti. poniew. myli się co do prawdzi. korzy. swoj. = jeżeli w isto. moral. i korzy. nie są identy. to w każ. razie. są nierozłącz. a uważ. jest cech. prawdzi. korzy. w rzeczy moralno.

78 o ćwicz. się w cno. jak w inn. umiejęt: zob. Mem. I. 2.

79 wybor. uwag. fizyolog. że który
objek. róż. wzgl. nie dotk.

80 Konsekw. teory: trzeb. lecz.

81. Sankcya moralno: jest przyrodz: = zob. piękn. ust. IV. 1. o przyjaź.

83 – grzech nie zgw. w niesp. swoj. ked – Mem. II. 1.
Cno. jest korzyst. a ta korzy. zwykł. zewn.: Cyrop. I. 5.
Wyrok. przykład Plat. nie zgadz: mazy. międ dobr. a cno (Gorg. Rzecz. i brak. w X.

84 Uzn. utylitary. wszędz. się odzy — Cyrop. I. 5. — 7 9.

85 ale nie wol. stąd wnosi że X. w ety. jest utylitarys.; że idea dobr. nie ism. dla nieg. i że ono. u nieg. poleg. na rozsąd. egoiz.

Dla X. któr. zaw. był uosob. moralno. jest nieg. świę. i rozgod. Jeśli nie pod. defini. sprawiedli.; nigd. jedn. jej nie zno. przyjm. inter. za jedy. moty. działa. Sprawied. jest uznan. praw — pisan. lub nie pisan. czyli praw sumie. i boż. Wpraw. ta defi. niewyst. ale nie opie. ona ono. na egoiz. Korzy. nie jest miar. ani zasad. sprawiedli. tego uczestni. X. nie myli się nigd. co do drogi, któr. udać się mamy; i myli się w tem, że był. podaje jed. motyw, bran. z inter. A prze. ograni. się do tego moty. to nie dla osłabie. świętości sprawiedliwo. bo ją miło. przełoży w wszyst. jego pism. a kwit. ono. Sokr. wzi. od jego wiedz.

86. Ale takie jego natu. że widz. w niej. tyl. harmo. i dobr. porząd. Jest przekon. że sprawn. środ. do nas:: jest dobr. życ. Nie przyjm. aby w świe. przedsię. uporządk. i przez Opatrz. prowadz. korzy. da się oddzie. od uczciwo. On zawsz. dowied. że ono. jest nieg. pożyt. — nie uważ. inn. argum. bo zwykł. zdro. rozsąd. i t.d. wystarczy. aby głos. któr. przez życie przyjem. korzy. i wykony. ono.

87 Wpraw. ta teor. nie ma wartości. Lecz nie ma stałe. stosun. pomięd. ono. a pożyt. kie. Plat. ten wiel. probl. rozwiąz.

88. ale w praktyce nie teor. filoz. bezpieczniejszego wartość.
Ateńczyk zgrzeszył miał dwie stronę: umysł pozytyw. kupiec : i wyobraź. ideału.
89. Teor. piękn: z lekka dotkn. w miejsc. wyż. wspomn.

90. Dla wied. mało miejs. i zostało. w Pamiętn. Ksen. zdań o dialekty; obraz piękn. Teod. w rozmów; per. tezy o identycz. wied. i cnot. ; inne miejs o piękn. ks. uwag znakomi. o senk. moraln; teor. mów. o stosun. kony. do cno. oto wszyst.

Powód: tak. postponow. teor. a) nie należ. ich wnikn. w nauczan. Sokr. b) przyczy: w warunk. wśród który pis. X. Broni swego. mistrz. o rzeczy to za pomo. argum. praktycz. bo tak. zarz. były porząd. praktyc. c) X. nie lub. metafiz. – nie lub. nau. który wprost nie rzecz. społ. lepszy i szczęśl.. Opowie. że Sokr. zarzuto. że spekul. Anax. powiada. Cynegetyk. 12 wyd. napad. na Sofist. ponieważ zajmu. się słow. nie rzecz.

264 Broń. przyj. jako autentycz. życie Agez.
266 inaut. także Resp. Athen.

pp. 112 – 8

De Xenophontis vitā Dissert. quam def. Adalb. Roquette. Regimonti Borussorum 84

p. 2 Oprócz Anal. głów. źródł. Diog. który przedst. korzyst. z mowy Dinarcha i ... nap. ... Aeschy: ἀποστασίου ἀπολογίαν πρὸς X.

p. 3. Ten Xen. był mow. ... histor. = Hfvt. IX. 226 – Wilamowitz – Antig. v. Karyst. p. 331–59 – bo Dinar. zacz. dopie. w 336 pis. mowy obrony. = ... był ...

p. 4 Oprócz (Dinar: korzyst. D. L. tak. z Demetr. Magnete (za cza. Cycerona), i z Dioklese (za Nerona) cytuj. tak. Arystyppa, ..., Arystot. Hermippa, Tymona, Herakliedesa Istra itd. D. moż. wed. w Dioklesie

p. 5 ... wypis. D. L. – jed. ... przekr.: πρῶτος βίους φιλοσόφων ἐξέγραψεν ...
Z nowsz. Fabricius Bibl. gr. III. Schoell griech. Litt. Gesch. I. 337 – Letronne Biogr. univers. T. LI. p. 369 – Baehr – w Pauly Realencyclop. T. VI. ... 2791 Ruestow – Militär. Biogr. ... p. 45 Grote III. p. ... – Zeller ... p. 143 wydawcy Kuehner, Dindorf. ... – ... de Xenoph. vita quaestt. crit. ... – Ranke, de vit. et scriptis ... Xenoph.

p. 6. Croiset – Xénoph. son caractère et son talent. Etude morale et littér. Par 73 – ... Zeitschr. f. d. Gymnasialw. T. 28 – p. 965 –

p. 6 X. syn Grylla i Diodory – w staroż. mieś. Erchia (prob. Egeida) – rodzice Nam nieznan. i niezyt. – (zob. Anab. III. 1.4 – et. 3.19) – sam zajmow. się koni. i syn. do jazd. zapis.

p. 7. Według wr.[2] Jedni że miał lat 50 kied. przyb. do Cyr. – ale polegając na D. L. II. 22 jakob. Sokr. ocal. życie Xenof. w bit. pod Delion 424 (także Strabo IX p. 403) – wted. musiał się urod. przed 444 – bo inacz. służ. w wypr. wojenn. ze zgrom. musiał mieć co najmn. lat 20 To zdan. Krügera – C. F. Herm. Clinton, Diod. Sauppe – dawniej przed Krüger Corsini Seitke – za Krüg. poszli Lebinne, Delbrueck, Engel, Schnell i Koechly i t.d. Przypuszcz. też urodz. ca pewn. Matthiae położ. narodz. w 447, Beckhaus w 429 – Fabri. inni w 450 – w ostatn. jest Macrobii (pseud. dzieło Lucyana c. 21) że żył przeszło lat 90 – a że i około 354

p. 8 mię to ... (Diod. XV. 76 : ... c. 206)

p. 8. Co mówi o sob. Xen. w Anab. nie zgadz. się jedn. = Co do Diog. dziwn. że urzek. o ocalen. Xen. pod Del. ... w życ. Sokr. (II.) a nie w życ. Xenof. – że Tukid. nigdy nie wspomina o ocalen. Alcyb. pod Delion. – zob. Luk. Symp. p. 221

p. 9 – o ... nie wspomi. (Lub ... Alcyb. ...
pod ... 4. 2. ... Xeno ... stow. opowia. ocale. Xenof. co Alcyb. w Plat. zamiast ... bo dopiero Xenof. podob. ... – ... w ... i inn.

p. 9 [illegible] Strab. i D. L. pomięsza. chce to fakt. lub wypis [illegible] drugi raz to w [illegible] mowi o Sokr. pod Delium (p. 221)

p. 9 Nitsche (Abfass. p. d. Heilen. [illegible] p. 18 sq.) : ur. 442–436, bo w Memor. i Ekon. i Symp. wspomi. o Kritobulu i Eutydem, który był rowiesnik Xen.; ten troch. młod. tam ten [illegible] starsz. Miał zaś Sokr. ową rozmo. około 422–418, musiał więc Xen. mieć conajm. 18 lat

p. 10. Potwierd. to zdan. Jungmann – aut. jed. [illegible] bo ani Nitsch. nie dowiódł że tamci dwaj byli rowiesni. Xen. ani że wspomn. miał. miejs. w czas. w który chce N. t.

p. 10–12 – dalsz. zdan. Nitsch. – [Curios: nie pełl : Herm. twierdz że mógł Xen. (Sym. II. 18) ucz. Sokr. p. 36 – Βυζηυ, choć miał dopie. lat 47 – w 422 – a Krüger, że Xen. mógł nazywa się νεανίσκος choć miał już 44 lat [illegible]

p. 13. Xen. gdy udawał się do Cyr. nie mógł mieć lat 30 (porów. Ath. V. p. 216, który pisze że gdy miejs. miało symp. na cześć Autolika, [illegible] albo był mal. dziecko – wiesz. zaś obrz. według Athen. musiał odbyć się przed r. 421, bo wtedy Eupolis [illegible] Autol.)
~~ob~~ zob. bibljogr. tyle, który to wspomn. będą były.
porówn. Anab. III. 1, 14 i 1, 25: οὐδὲν [illegible] ἡλικίαν –

p. 14 – [illegible] Anab. III. 2, 37 że [illegible] νεώτατοι (z wodz. wybran.) (z wodz. zaś zabit. miał Kleanth. 50 [illegible] II. 6. 15, [illegible] i Sokrat. 35 lat (ibid. § 30 et 20), nawet Proxenos był 30 lat [illegible] Xenoph. młodsz. od drugich – a jest prawdop. i od tych młodszy od Prox. czyli że nie miał lat 30.
Nie przedstaw. [illegible] : Anab. VII. 2. 38 – gdz. Seuthes chce mu dać [illegible] że [illegible] zam miał [illegible] – bo 12 letn. panny wydawał że mąż (Friedländer Sittengesch.

Roms I^5 p. 509 ig a 18letni młodzież. żeni się – Demosth. Or. XL. c. 4. Paus. IV. 19. 4 –

a Xen. był wtedy o 2 lat. starsz.: ani ten Sentk. nie zwraz. że [illegible] chce [illegible].

p. 15. Miał więc Xeno. najmniej 30 lat, gdy poszedł do Cyrus – a urodził się około 430 –

ant. [illegible] że Ifikrat. po raz pierw. obra. wodz. w 393 mając 20 lat

p. 15 = o młodo. nie nie nie; że już wtedy był zwraz. przyjaź. z Isokr.: nie ma żad. dowod.–

przeciw Blass – Attische Beredts. II. p. 11 i nast. Pfund de Isocrat. vita et scriptis)

mowa [illegible] ne części Gryll. tego [illegible] się z tej sam. mow.

jak. [illegible] z Sokr. wyraz. D. L. II. 48 –

[illegible] Isokr. [illegible] być młodszy

bo był mniej więc. tego wieku, a w 394 [illegible]

[illegible]

p. 15. – Ant. [illegible] że [illegible] pelopon. więź. do niewo. stud. Prodyka –

w Beocyi – przeciw Schenkelowi – Xen. Stud. II. p. 149. n. 80 –

p. 16 – czy przed [illegible] był już żona. nie wiado. – Cyc. de inv. I 31 (Quint. V. 11. 27

cytu. dialo. Eschine. w któr. [illegible] Aspaz. z Xeno. i jego żoni – prawdop. był to Xeno

z Melitu, syn [illegible], [illegible] w 440 wyst. przeciw Samos – Sam [illegible] w 429;

Xenoph. w 399: że żona nie miał dzieci: [illegible] VI. 6. 34.

p. 16. . o nieprzyjaź. pomięd. Xeno. a Plat. = (D. L. II. 57. Athen. IX. 507. Gell. XIV. 3) dowió. Boeckh że nie mia. miej. (De simultate quae fertur Platoni cum Xen. intercessisse)

p. 17: nie moż. jej opier. na fak. iż Plat. nigd. nie wspomi. Xen. a Xen. Pl. tylko raz był. mimochod. (Memor. III. 6. 1.), bo przec. Xenofont. nie zow. zyt. nazw. po imie dzieł. istniejących.

p. 17: Xeno. w 401 opuści. Ateny a w 399 oddał wyr. swoj. Tybronowi (Hell. III. 1, 6) Co pot. robił, nie wiem. Niebuhr, Letronne, Grote twier. że powró. do Aten i tam [illegible] pisał i że wted. napis. pierw. część Hell. Ale wted. nie mógł: a) do [illegible] powró. do Aten b) jest prawdop. że był naocz. świad. tego, co rob. Dercyllid. w r. 399 = (v. p. Hell. III. 1, 20 o Midiasie [illegible] III. 2, 25 o [illegible]). Wrzeszcz Grote zmusz. przyznać. że już po [illegible] powró. do [illegible] c)
W 396 rozt. Agesyl. naczel. wódz. Xenof. zaraz przyłączył. do jego grupy: [illegible] Pers. . .

p. 18. - z Agesyl. wróc. do Grec: (An. V. 3, 6) - walczy pod Koroneą krótko po 14 sierp. 394 - Hell. IV. 3-10 Plut. Ages. 18. Zeit der Schlacht. Fürstenau p. 53. 46 = Nicolai (Jahrb. f. Phil. 64 - p. 871) że nie wynika z słów Plut. jako sam walcz. ale Plut: συναγωνισάμενος - sam Xen. Anab. V. 3, 6: κινδυνεύσων, - nie [illegible] że nie walcz: stąd Boquette: qu. mirum esse enelt et ...

p. 18. : Co do wygn. Ksen. jedni, że to już stało się w 399 za to, że udał się do Cyra. Drudzy za to, że był w służ. Agezyl. Za pierw. zdan. Dio Chrysost. VIII. p. 130. Pausan. V. 6, 5. D. L. II. 58 w części. Drudzy polegają na tymże D. L. II 51 : ἐπὶ Λακωνισμῷ, ale że to stało się, gdy jeszcze Agezilaos w Azyi zost. 396–394. Za pierw. zdaniem oświadczył się który z nowszych uczonych najpierw Krüger, Nicolai, Schenkel (I. 639), Koechly. Ale słuszne ich Grote (Hist. IX. 242. Plat. III. 566) który dowodzi, że w 399 nie mogli Ateńczycy skazać na wygn. bo wtedy Cyrus był tak samo wrogiem Ateńczyków jak Cyr. I(?) ... nie walcz. z Cyrus króla. W tym samym czasie (t. j. 399) było 300 ateń. jezdn. w służ. Tybrona Hell. III. 1, 4 — Artax. dopiero w 396 stał się zgubą dla Ateńczyk.

p. 20. : Z opowiad. Ksen. (Anab. V. 3, 6 f) wynika, że dopiero po odw. pod Koron. zost. wygn. bo inaczej nie mógł stanąć wyrażenia następnie wyst. ἐπεὶ δ' ἔφευγεν — po słowach ὅτε ἐπορεύετο σὺν Ἀγησιλάῳ. Dla tego za drugim zdan. oświadczył się już przed laty Niebuhr Vorles. über alte Gesch. II. 3, 227. Letronne, Grote, Schaefer Demosth. I. 170 Hertzberg. Zeitsch. d. König. Agesil. 41. Wilamowitz Möllendorf

D. L. twierdzi (z podst. Istrosa) że zost. wygn. i przywró. do ojcz. za spraw. Eubula. Nie mogło to być stanow. sym. Spinthara, który przed 372 nie odgryw. żadn. roli polity. (Boeckh, Staatsh. I 778) lecz przedtem archont z r. 394 (Letronne). Jeżeli przywró. zost. do ojczy. za spraw. tegoż Eubu. nie mogło to być te same wolist.

11 Cd.

p. 21 – Xen. po bitw. pod Koron. przyb. z wan. Legez. do Sper. i tam pozost. do 391, kied. król wyrusz. do Koryn. (Hell. IV. 4. 19. Grote IX. 470. 455) – bawił w towa. Król. aż do pokoju Antalcyd. 387 – Grot. sługa (IX. 477) iż był w obr. Legez. 390 pod grod. Heresjsk. (dla opis. szczegół. w Hell. IV. 5. 2) – a wedł. Hertzberga towarzy. Król. w r. nast. 389 w wyprawie przeciw Akarnan. (poró. Hell. IV. 6. § 6. 7. 10)
Pot. przenió. się do Skyllus – 20 stad. od Olim. – (Anab. V. 3. 11) – miast. to w 400 zabr. Laced. Elejczykom – tam dost. od Laced. oikion kai agron (D. L. II. 52. z Demetr. Paus. V. 6, 5 straż. przeciw. zabol. dost. zad. mies.)

p. 22 tam pozost. 17 lat – dost. tam i. grobo. proxenie, ale nie dawniej, gdy był w Azji (D. L.) w tym czas. przyb. Megabyzos, kapł. Artemi. Efez. aby odwied. igrzys. olimp. – D. L. Anab. V. 3, 7 – i odd. pieniąd. z łup. persk. które Xenof. pozost. w Efez. 394 – stąd się to w 384, kied. po raz pierw. po Antalcyd. pokoj. odbyw. igrzys. olimp. (Nitsche auto.) – Xen. z tych pien. wybud. kaplicę na cześć Art. i ustano. uroczyst. (An. V. 3, 7) – pieniąd. nie były w 400 – raz z ine. wodz. aby poświę. Apolli. i Arte. część zyskanium. złoż. w Delf. – część Artemi. dział. w Skyll. zażyt. kow.

p. 23 Do Skyll. przyprow. ze sob. żon. Filezyę – niewiado. skąd – zwać. z Jonii – zapew. z mił. stanu (gynaikon D. L.)

p. 24 z niej miał dwóch syn. Gryll. i Diodora nie wiado. Ich był star. – prawdop. którego: to Diosku. zwani – Gryll. z dzied. Diod. z bebki większ. – urod. się po 399 (Anab. VII.

6,34 jeno. dzieci nie ma — zginął już w 357, kiedy wdarł się do Scillus (Dodw.) a

p. 25 w r. 371 kiedy syn ... musie. mieć jak. 18 lat kied. podn. rzqdów

... połowie z gośćmi — Musieli się uat. ur. urodzić w 389, ale z Plut. Ages. 20.

... że wted. już zgięli; bo Ages. ... jego dzieci: sprowadził do Sparty i ...

... się najpierw z ... , ὦν παιδαγωγοῦσι τὸ κάλλιστον, ἄρχεσθαι

καὶ ἄρχειν — (znam porów. D. L. II. 54 z Dioklesa) a to ... się zaraz po powr.

Ages. z pod Koronei a przed jego wypr. Koryn. w/391

Przedtem ur. się dzieci w Azyi między 399–394 (a nie jak chce Willamowitz ok. 389/8

p. 26 : zapraw. z Azyi. wyprawił do Sparty ... W Sparcie zaczyna się edukacya

p. dziecka w 7 r. (Gilbert, gr. Staatsalt. I. 67) — miał więc Gryll. w 362

kied. poległ, już lat 36 — a Diodorus albo tyle albo trochę mniej Diod. syn

nazw. Gryllus. Tegoż syna mógł być ow. Xenof. prawnik który napis.

dzieło: ... Mógł to być ... Xenof (jak chce Grote. Wilam.

ani ... ... Xenof syn Grylla, wnuk Isokra. (jak Beckhauser f.)

Mógł być syn Grylla — mógł być także syn Diod.

p. 26. Elegancy. ... posiadł. Scillus (D. L. II. 53 Paus. V. 6) zanim Sparta

przyłącz. ... Xen. ... Ale w którym roku? Sięgnij ... Scillus

~~... ... ...~~

Megane. Trifylią w 400 (Hell. III. 2. 30. Grote IX. 366) ... w 371 w Ateny.

e 12

p. 27 odnew. poruj. Autolyd. (Hell. VI. 5. 1 - stało się to w jesie. lub podcz. zimy r. 371 Grote X 274. Curt. III² 370 - bitwa i Tebatom. beona = 7 lip. (Ideler) lub = 7 sierp. (Mommsen)

wted. zaząd. Elejny. były miast. dl. ich. a ciech. r. zezwol. na ich auton. Wedł. auto. były już wted. mies. (w ich porząd. a miało się to stać zar. po bitw. pod Leuk. w jesie. 371 - zamia Ateózy. zaprosz. mias. greck. na narad. Xen. o zdoby. Sam. nie wspom. Gdy zaś podcz. zimy 370/69 Tebań. zwoł. pierw. wypr. do Pelop. (Grot. X. 294. Curt. III. 327) byli Elejczy z nimi sprzymierz. w r. zaś 368 mówi że mias. te odpad. do Arkad. (Hell. VII 1. 26)

Pomin. D. L. że Spart. przyby. za póź. z pomo. czego nie dozwoli. zwl. w 370 bo wted. już Megalop. była założo. a w nast. zdob. Messene rost. swobodę. (Grote X. 319 - Curt. III. 321. 330?) - bo były wted. już drogi obie do Lacd. zamknięt.

Aut. nie zgod. się z Grot. (Rat. III. 567) p. tak. Kiót. przed bitw. pod Mantyn. rost. Xenu. wypędzo. - ani z Kuneg. lub Niduke

str. 28 który twierd. że po zjeżd. ateńs. rost. Sill. zdoby. ani z Curtiuse (III. 498) który przed. wypędz. Xenu. z Sillus w r. 365/4 kied. Elejny prowad. wojn. z Arkad. bo wted. były w przymie. z Spart. (Hell. VI. 4. 19) zaś w jesie. r. 371

str. 28. przed zjazd. aten. a zaraz po wzdo. o ~~tit~~ Hegs. Sparty przed Leuktr.

p. 28. Po wypędz. z Scill. dzieci i żona wnet do Lepreon zam się Xeno. naprzód do Elid. potem do dzie. w Lepr., potem z nie. stamtąd schron. się do Kor. i tam zamieszk. (D. L. z Dinar.) — Aut. powątp. czy Xen. mógł ud. się do Elid. — ale wątp. bez powo. Przeciw. Nitsche przypuszcz. że ud. się tam dla obro. swoj. własno. na drod. prawn. (tak samo Wilamo.) Powątpie. auto. niesłuszn. = διασωθῆναι należ. połącz. z uwzgl. i schro. być. do przesiedle. z Lepr. — ~~albo~~ ~~mógł~~ zresz. także Xeno. w zam. Elid. zarazy się na rozmaite niebezpie. = podróż do Elei nie przedst. nic nieprawdop.
Uważ. end: nemo enim adhuc in hoc loco offendisse mirum — niepotrzeb. a jego drugi: w cd. ἦλθεν w Cod. ~~Harp.~~ Leon., a ἦλθεν w Cod. Vat. i wniosi: idąc sięg. εἰς Ἦλιν eadem quam auctoritate caret = wzgl. nie wcześnie = iże niczo. żeb. z gdy w ruch. ... nie wy. żada. zmart. odnie.
Lepr. ... to mies. ... że Sper. i dato pozw. jemu. w 370 przeciw Mantin.

p. 29. Tego uważ. że (~~stato~~ zdar. ryk.) przyjmowa. podró. do El. : neque probabilem esse neque antiquitatis testimoniis niti

p. 29. Nitsche przypu.: że przed udan. się do Kor. przeb. do Sper. i towarzy. Agezyl. w wypraw. do Mantin. — może być, ale Hell. IV. 5. 10-21 nie dowodzi tego poparcia. W Kor. pozost. aż do śmier. bo tam umi. (D. L. II. 56 =) ale dzieci wypraw. do Aten (II. 53)

p. 29 — Paus. V. 6. 6 opowia. że Xeno. wszyst. posiadł. od senat. olimp.; powró. do Scill. i tamże um. Pokazyw. tam nawet grób jego – aut. sądz. że opowiad. przewodnik: był błęd. a na grob. nie było napisu.

p. 30. Że Xen. podcz. poby. w Koryn. pogodz. się z Atenami dowod. według autor: a) świadect. Istra (D. L. II. 59), książ. że Vectig. i drugie, o obowiąz. dowód. jeźd. obie pisan. w późn. stan. W tych dwóch książ. mówi życzl. dla Aten. i mówi w pierw. osob. liczb. mnog. (Vect. II. 2 ἀφελοῖμεν ἂν δοκοῦμεν etc.) Gryllos zost. zniesion. jego wygna. w 369, kied. Aten. posta. pomo. Lacedem. przeciw Teb. (Hell. VI. 5. 49. Grote X. 320.

Dokaz. tego [illegible] [illegible] – [illegible] Kallistra: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] osobi zaprzyjaź. – choć wyd. przyjście. Teb. których Xeno. nienawidz.

Nitsche przyp. że Xeno. cofn. powróc. wygn. w 369; przypuszcz. zaś, że to stało się dla zasł. syn. który mógł służy. w konni. koryn. ale na to nie mamy dowod. i rzecz wielce nieprawdop.

Zdaje się że Xen. [illegible] [illegible] [illegible] nie powró. do Att. bo wyd. że w 362, gdy [illegible] przymie. międ. At. i Sparta [illegible] zost. posł. do Ks. (D. L. II. 53) Gryllos wzię. w [illegible] konn. [illegible] przed [illegible] Mantin. [illegible] Mant. i zginą. przez Teb. (Plut. de glor. Athen. II. 346). Dowód [illegible] przy [illegible] Gryllus [illegible] [illegible] (D. L. II. 53 z Efora)

p. 31 wzdł. Pausa. VIII. 11, 6. IX. 15, 5 jakob. Gryll. zrcz. śmiert. Epamin. jest więcej. bo Epami. nie był obecn. w ow. potycz. (Hell. VII. 5. 14) – a w bitw. pod Mant. nie zpotk. się z Epamin. ucz z żonq. i walcz. wśród ciżż. piesko. Hell. VII. 5, 23 zost. zabi. od Spart. Antypatra, z przydom. Macheryon (Plut. Ages. 35. Corn. Nep. vit. Epam. IX)

Schaefer domyśl. się (Demosth. III. 2. 94), że mniemań to wzięł. powst. z chełpliwo. Ateńcz. który źle tłumaczy. obraz Eufranora, w któr. wodz. Ateń. i Teban. konni. walczy (Plut. glor. Ath. II. p. 346. Paus. IX. 15. 5. VIII. 11, 6)

Słowa Xeno: sciebi mortalē et… D. L. p. 54) Inni przypisuj. Anax. i Solonowi

p. 31. Xenoph. + wedł. D. L. II. 56 w 1. ro. 105 ol. (360/59) za archo. Kallidemidase a Filip. kró. Ant. uwa: że wzdł. są błędn:

a/ ks. VI Hell. nie mog. być napis. przed 357

b/ a że wszy. dzie. w 355

Cfr. Gutschmid domyśl. się (w rypta. univers.), że w ἀναγραφῇ τῶν ἀρχόν-των καὶ Ὀλυμπιονικῶν, któr. ułoż. Stesykleides (skąd D. L.)

p. 32. Jak. pod Ol. 105 jak. rok był zapisa. Pains jako wyższ. (Euseb. I. 205 ed. Schoene) albo ta same czol. albo dwie woj. nrb. tegoż napis. iże jak

p. 32 – razy. z zwycięz. w Olimp. przemienio zapiski ol. 106 do ol. 105. Tego rodz. wypad. niew. zdarz. się w chro. Euzeb. Um. więc Xenof. w ol. 106 (356–352), prawdop. w 354 wzyw. kr. de vectig. w 355. W tej sam. Olim. 106. Filipp odnio. zwycięs. ἵππῳ κέλητι – Plut. Alex. 3. w miejt stów. zaznacz. Sterzyklid. Naren. zam Kallidemid. należ. czyt. Kallimedes Któr. był arch. w Ol. 105, 1.

33 – wiadb: Demetry. u Diog. jako + w Korynt. będ. staw. aprobuj. auto. Zaprzecz. Xenof. na powr. do Scyll. przy Eleów (Pauzan.; uwa. aut. sług. za bajk.

Tabli. chronol.

430 –	ur. Xenof.	387 – 371	będ. w Scyll.
430 – 401	będ. w Aten.	387	więz. Megabyz. któr. przyw. pieniąd. poświę. Ar.
410 – 401	słuch. Sokr.	371	w jesie. wypęd. z Scyllus
401 – 394	będ. w Az.	370 – 354	pob. w Koryn.
401	wyjez. do Cyru.	369	zniesio. [illegible] ateńs.
399	służy u Seuthesa	362	Gryll. +
399 – 396 –	służ. u Tybro. i Derzyllid. przeciw Pers.	354	Xenof. +
396	przyjaź. z Agezyl.		
394 – 387	towarz. wypra. Agez.		
394	wrac. do Euro. – walcz. pod Koron., wskaz. na wygna.		

p. 34 Z katalo. Demetr. u D. L. pokaz. się, że on pośw. pisał Resp. Ath. et Laced. przedtym. jedno dzieło w 2 księg. rozłoż.

— 35 wszyst. pis. wymie. u kata. Deme. do nas doszł. nie zdaj. się, że oprócz Resp. Ath. Dal. Apol. i Agezyl. dzieł. odrzu.

Z wskazó. pewn. history. przypomn. Boeckh że de vectig. nap. w 355 a Hist. Grec. po 357

— 36 Dittenberger (Hermes XVI. p. 321 doszed. do ciek. rezult. co do partyk. μήν W najdawn. pism. ~~greck.~~ attyck. (Tucyd. Antyfon) rzadko się znacho.; w Resp. Ath. wcal. się nie zachod. (to też wyd. się być najdawn. proz. attyc.) — częś. za to u rówieśni. Plato. jak Lizya. Izokr. Xenof. i u nieg. same. Wedł. tego zjawis. chcia. Ditt. uporządko. dialo. Plato. Twierd. że w jego najdaw. pism. zdarzaj. się tylk. καὶ μήν, ἀλλὰ μήν — niegd. zaś γέ μήν, (τίς μήν) ἀλλὰ (τίς) μήν — te znow. w niektó. dział. za rzad. w inn. bard. częs: — a wszyst. te dzieło. uważ. Ditt. za należ. do późniejsz. epo. Ta różni. zat. nie pocho. stąd, że jedn. za dial. autenty. inn. watpli., bo zjawi. to powta. się w obu rodz.; ani też Tłum. się to zjawis. z tem. więc. lub mniej ozdobn. dział. bo w obu klas. napotyk. bard. ozdobn. Tej przyczyn. Ditt. że tamte dzieło. powst. przed r. 388 (1º podróż do Syrak.

415

p. 36 – Aut. jedn. nie o kwest. platon. nie chce stano. Co do Xenof. zaś ów Ditt. uważ. że to zjawis. jest bardz. jasne. uderzaj. i dzieli. jego utwo liter. na IV klas: a) w Cyneg. i pierw. cz.: Hellen. (t. j. Lib. I – II. 3, 10) zupeł. μήν nie znajd. się zat. pod tym wzgląd. wielk. podob. z Resp. Athen. – pot. ἀλλὰ μήν i καὶ μήν niekied. (ale nigd. γε μήν) w Ekono; jedno to pism. odpow. pierw. epo. Plato.

p. 37 – cokolw. częś. μήν a nawet γε μήν w Memo. Hier. Conviv. Helle. 2 ej cz.: (t. j. II. 3. 10 – V. 1, 36) w Anab. i Cyrop.; nareszcie w 4 ej epo: de vectig. de re equestr., Hipparchi, Resp. Laced.. Helle. 3 cia cz.: (t. j. V. 1, 36 – urząd fin.) – nareszc. Agesil. (?) – w któr. to pis. γε μήν dale. częś. niż ἀλλὰ μήν i καὶ μήν, a te krótk. wyraz. praw. niezliczo. razy. Powodując. jedn. Dittenb. czy w przeciw. jedn. epo. mają chronolo. wodz. tego praw. ugrupo. pis.; ale ~~ponad. w obręb. pism tej sam. treś.~~ . wydaw. mu się możeb. ~~do odgadn.~~ oznacz. czy w obręb. tej sam. klas. jedno pism. jest dawniej. od drug: I tak twierd. że Sympo. napis. po Memo; Cyrop. po 2 iej częś. Helle. i po Anab. a Oa znow. później. od 2 iej cz. Heller. (tak jak ok. Nitsche) Trzec. dow. dowo: a) μήν z pytaj. zaimk. (który w któr.) musia być później. bo u dawniej. auto. rzad. teś μήν – b) Sympo. po Memor. bo w tych dale. rzadziej γε μήν

p. 37 — niż ἀλλὰ i καὶ μήν = (w Memo. 6 γε μήν 28 ἀλλὰ μήν 26 καὶ μήν – przeciw. w Sympo. 13 γε μήν – 4 ἀλλὰ μήν 9 καὶ μήν

Zwł. Dittenb. rob. poden. na tem pol. (γε μήν) Beckhaus – de Ages. qui fertur Xenophonteo) ale niedbale – staranniejsz. rob. Naumann – de Xen. libello qui Ἀθη. πολ. inscrib.)

p. 38 — Stosz. uwag. auto. że Dittenb. niekonsekw. bo był powin. Anab. umieść. przed 2ą Hell. (bo w Anab. tylk. 6 γε μήν, 10 ἀλλὰ μήν, 3 καὶ μήν – gdy przeciw. w 2ej Hell. 15 γε μήν ~~–~~ 5 καὶ μήν 2 ἀλλὰ μήν) Ale przypomn. aut. że rob. te niekonk. zgadzaj. do Nitsch.

Aut. chorz: w niesz. ram. to praw. zbad.

p. 37. W tym celu zestaw. na wszelk. tabli. najpr. μήν, οὖν, δή, γε, τοί, πού, τέ, δέ, δήπου, ἄρα, αὖ, i obliczył ilość na każ. przem. Xenof. i tychże stron. jak. one zaw. w edyc. stereotyp. Sauppe.

Pod. na drug. tabli. zestaw. te sam. przysłów. ale złoż. n.p. γε μήν, καὶ μήν, ἀλλὰ μήν i t.d.

Prócz niezłych pilu = Cyrop. = 254 pp. na któr 63 μήν, 316 οὖν 420 δή, 283 γε 206 τοί 1320 τέ 552 δέ itd = w pierw. tabl. 11,034 – w 2iej jest ich 48

p. 40 sq. Rezult. ogól. taki: W przystów. μὲν i οὖν i δή wielkie używ. lub nieużyw. że Cyrop. i 1a Hell. znacz. różnią się od inn. — tak np. w używ. δή stos. w Cyrop. 535 raz. t. j. 1:20 — gdy w inn. pism. ledwo 1:10 lub 13 a w dialo. 1:8 lub 9 — 1a Helle. jedn. w środ

44 Cyrop. i 1a Hell. bard. za pokrew.; brakn. w nich μὲν γάρ, τοιγαροῦν, δ' οὖν, γε μέντοι etc. nat. μὲν δή wiel. im. prócz tego pokrew.

p. 45 należ te właściwo. przypis. arti scriptoris nondū cultae atq expolitae juventuti scriptoris illa vitia danda esse videntur — Aut. konklu. (za Dittenb.) że dwa te pism. są najdaw. Xenof a zaraz po nich następ. Ekono. Ale nie zgad. się aut. z Ditt. żeb. Resp. Laced Hipp. Re equest. de vectig. (Agesi.?) należą wszyst. do 4ej epo. t. j. do ostat. lat życ. Cyrop. zaś do 3ej epo. — bo wted musia. pozost. pob. w Scyllus — więc przez 15 lub 20 lat miej. Mem. Anab. Cyrop. 2a Hell. Symp. Econo. a pot. 15 lat przeprow. w Korync. dyl. 3a Hell. i krót. owe rozpra.

46 i to nie wszyst. bo Resp. Laced. napis. przed bit. pod Leuktr. — choć za ten przemaw. μὲν — aż do bit. pod Leuk. rozpisd. Xenof. w Scyll.

47–49 styl niezgrab. w Cyrop. ostro aut. gani

p. 50 Nie mógł być napis. w Sycyl. po 387 (idąc pugnis unguibusque całości defend. Schneiderowi, Nitschinowi, Linckinowi etc.) bo Arist. Xenof. połow. w Scyll. (D. L. II. 52) ... bo prow. nic nie mówi o zagranicz. tow. w Scyl. o tak. zmiany. które. zaszły w Attyce. —

52 - napis. książ. a 402, iż per belli Peloponnesiaci extremos annos Deceleа a Lacedaemoniis occupata Athenienses venari nie poszent. —

Hist. Hell. rozpoczyna się na końc. ost. — Wedł. Marcelli. vita Thuc. Xenof. wyrzuc. ostat. 6 lat, które. nie dostaw. hist. Tucyd. a ... dod. τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. — pod. D. L. że wyd. hist.

p. 53 Tucyd. — W pierwsz. 2 ks. Hell. Xenof. mówi bezstron. o Aten. — w nast. wynos. Agesyl. a uwiecz. ... . Stąd Niebuhr = że Xenof. w 398 w Aten. napis. dwie pierw. księg. — dalej później 5 ostat. Że Niebuhr. poszli Peter, Weil, Letronne — a Em. Müller wykaz. że pierw. cz. Hell. kończ. się na II. 3, 10 —

53 Kied. Tucyd. + inne wiado — Letronne i Breitenbach, że + 2 lata po ukończe. wojny pelopon. a Xenof. napis. ... dalej przed wyprawą Cyra.

p. 55ᶜ na codd. pow. ant. a) gdyb. Th. + 2 lat. po wojn. pelop. nie mogł. zrozum. dla czeg. Hist. swoj. doprow. tyl. do r. 411, b) X. nie mia. wted. ani 30 lat, nie mógł zat. podj. się pra. któr. odznacz. się styl. niezm. lepsz. niż Cyneg. c) przeciwp. Tuczyd. żył po za r. 399, gdy + Arche. król Mace

p. 57 bo zdaj. się chwal. go przy umarł. a nie żyj. (II. 100) – d) nie może pewn. czy Th. + przed r. 396, kied. nastąp. 4ᵗᵃ wyb. Et. (mówi tyl. o 3 wyb. III. 116) bo mógł nie mieć sposob. do wzmiank. – e) Jeśli + Th. pomi. 399–396, nie mógł jedn. X. wted. pis. dalsze. części bo był. wted. Az. u Derkyll. i Agez.

f) Grot. nie pochwa. ant. że przypuszcz. powró. X. do At. na kilk. mies. w 399 oraz że wted. X. napis. 1ᵃ cz. Hell. gdy ant. przypu. że 1ᵃ cz. Hell. napis. po 394, kied. był. z rozk. Agez. w Sper. – wcz. i tę swoj. hipot. uważ. za dość niepew.

p. 59 Drug. cz. Hell. napis. po 385ᵉ, a pierw. nie została ogłosz. pod nazwis. Kratyppa (Leutsch, Jungmann) lecz Kontynuac. Thucy. przy Kratyp. była odrzuc.

p. 60 Trzecia cz.: Hell napisa. dopi. po 360 Wzmian. bow. o śmier. Alex. z Ferq. któr. zamord. r. 358 – ant. sąd. że nap. pomię. 358–354

p. 62 Anab. wed. Boeckh. napis. zaraz po wypraw. Cyr. — przeciw temu
aż że cyt. księgi którejś: An. I. 5. 28 / by że powoła. wł. ... Hell.
Lecz. (VI. 4, 9). Nie mog. An. być napis. (Bergk, Sievers) około czas. pokoju Antalkid.
bo Gryll. i Diod. musie. mieć jak. 20 lat, X gdy przy Xen. V. 3. Pod.
... o któr. mów. Xe. nie mogł. być ... przed 383 — bo
Megabyz. nie ... wyb. się na uroczysto. olimp. ... w 384 kied.
po raz pierw. po zawart. pokoj. i po osiedl. Xenof. w Scyllus obchod. igrzy.

p. 63 Grot. i Schenk (634, 158): że napis. Anab. Xe. gdy już był wygn. z Scyll.
zat. po r. 371 — aut. przeciw. że jeszcze w Scyll. — ok. 380 — ale
ostat. ... w 371, ponie. wdzi., potrzeb. był sposob. dobr. król pers. i dla tego ...
wspomn. o stosun. blizk. pomię. Cyr. a Sper.

p. 64 W drug. cz. Hell. (III. 1, 2) wspomi. X. anaba. Temistogene Syrakus.
Różne o tem hipotez. wspom. krytyk. aut.

p. 66 aut. idz. za zdan. Fabrycyusza, Mitforda, Kruegera, Gutschmida i t.d
że Xeno. pomy. wyd. Anab. pod. Temistogenes. Oprócz tego twier. że 2ª
część Hell. musi być później. od Anab. dla częst. używa. partyk. μήν,
γε μήν, μέντοι i t.d — napis. 2ª czę. Hell. po r. 371 gdy już z Scyll. wrócił do Kor.

p. 67. O pism. Sokratesa: aut. że pierwsze ma w nich ślad. współcz. który Memor.
musiał. być napisa. ~~za~~ już po ogłosze. różn. skarg lub apolo. Sokr. – Ekono.
dla wzmian. Cyr. młod. (IV. 18) musi być napis. po 401 lub 399 – Ponie.
w Ekono. pierw. raz ale nad wsz. mówi, niegd. zaś już mówi – zatem aut.
że Sokrat. po 1ej cz. Hell. napis. lecz przed Memo. i Sym. (Dittenb.)
zat. gdy X. w Scyll. mieszk. wszystko. Dow. zaś w Scyll. nie przed. jak
w 387, po nastan. pokoju – aż do 389 trwały. Ciągnęli. – Odrzu. aut.
hipot. Croiset-jakob. po kil. lat dopie. pobyt. w Scyll. napis. księg.
gdyż [illegible] już gruntu. przeprow. rolnict. – musie. auto. że mógł je
nab. tylko w Aten. przed wypra. Cyr. (?)

67. Memor. wedł. Cobeta napis. tu były. oskarże. Polikr. – D.L. II. 39.
Oprac. na dowód fragm. orzecz. oskarże. twierdz. Cob.

p. 68 że κατήγορος oznacz. zaw. Polikr. nie można orz: Meleta: [illegible]
były. nazw. τοὺς γεγραμμένους – Za Cob. poszli: [illegible] Sauppe, Bergk
Brandiss, Ueberweg – przeciw Cob: Büchsenschütz, Breitenbach
i Bless. – Schenkel zaś bron. Cob.

m. 19

p. 68. Argum. Büchsen. i Breitenb. = aż nigd. nie wymie X. nazwis. Polikr. chociaż przeciw nie pis. — by raz mówi ὁ γεγραμμένος, raz ὁ γεγραμμένος (I. 2. 64) — a raz ὁ κατήγορος — czytel. nat. nie byliby zrozu-

69. mie chodz. o Polikr. = zaś κατήγορος ten, który mów. podcz. rozpra. Pot. obiek. Polikr. któr. wam za zn. zdział. przyn. (u Isokr. i Busir. c. 5 i z Schol. do Arystyd. ὑπὲρ τῶν τεττάρων, nie ma ściśle przy Xe. — przypuszcz. nie da ściśle w tej form. i t. d.

70. Dalej X. nigdzie nie mów. o jakiejś książ. tem o mow: ἔφη ὁ κατ. I. 2, 9. 12. 49 i t. d. — porówn. I. 2. 64

72 Co do czas. Brandis że napis. oko. 394 — Schenk. nie dat. po 390. Dindor. około ol. 99 — 384–380 — zat. idz. że tem ostat. zda. bo w (Memor. dawniej: spos. mówie. jak w Anab. — Schenk. nawet wspomina że po Alex W. został przedst. przy nie-ateńsk. osen tkamary. brak nadobno. —

73. Schenk: że Memor. Ekon. Symp. stan. jed. całą — pot został rozdzielo. to wszystk. moj. zdan. stary. autor. być.

74. Symp. później od Memor. (Ditten.) dla różni. w używ. pewny. pod. Plat. mat Symp. Xenof.

p. 77. Plat-esi Symp. napis. po r. 385 (cf. Matyne: p. 193 a) - i to zaraz (wzmianko) w 385 lub 384 (tak Zell. i Dittenb.) - aut. niepotrzeb.: Platonē revocati illo czasu ut a vera temporis ratione aberraret; wnoto, haec surprise nulla re probatu esse video - a wrw. dod.: dziwny: hoc legentes magis offendere debuit quā aliquot annis interjectis - dla tego mowi, że Plat. Symp. napis. przed 377 kied. odbudow. Manty. - a Xeno. Sym. przed Platonż. ale po
78 Ekon. i Mem. - czyli międ. 380-376

<u>Hieron</u> najstar z pism polit. X (auto) - i autenty nastaw. powatpi Renne i Caspers - a Schyler ... stanow. odrzu. (de X. qui fertur Hierone 1876) bo a) nie ma powod dla Hier. X. nie móg. napis tej książen, b) styl inny podob. do styl X. - auto odrzu. przypuszcz. że X. pojech. do Syrak. i tam pozn. się z Diony. Star (Athen. X. 427) - utrzymyw. to Bentley i Letronne. Ten drug. przypuszc. że X. napis. Hier. przed 401, kied. odwiedz. Diony. - przeciw. Schendler, napisow. wyd. Hier. w Lond. 84, zgad. się na hipot. Letr. ale okreś. czas kompoz. po. 399-394. Inni przeciw. jak Delbrueck i Holden. - umieszcz. Hier w pobyt Scyllu, gdy Xeno. pomożo. wit. rozważa przygód gwałto. śmierte. Jasona, ksi. Ferey

p. 79 Nitsche: że Hier. napis. w Koryn. oko. 367/66 – gdy uciekł młod. Dio., co starsz.
w wiek. VII, i – powie Simonid. że Hiero. ubieg. się o popr. – a to samo rob. prob. Dion.
młodsz. w pierw. miesią. swe. panowa. – ale to zbyt ogólni. –
Grote przeciw i że Xeno. miał na myśl igrzys. olimp. z r. 384 – wted. posł. Dioni.
star. poselst. wspanial. któr. jedn. od lud. zebr. został. bardz. źle przyjęt. Xen. wład. i
mieszk. w Skyll. i przedtym wsz. posiad. blisko i obecny. był. Mógł wted. Xe.
80 nabr. przekon. że życ. tyra. jest nieszczęśl. Wspomi. także Xe. kil. raz o igrzys.
na któr. tyra. ukaz. się nie śmieją (Hie. I. 11) i że nie przyst. aby ubieg. się z prost.
wak. (X. 16 – co w Olim. nie uda się Dioniz. – zob. Diod. XIV. 109) = dodaj.
wszak. dut: atq particulare quoq usq hac in sententia optime congruit.
μὴν ac praecipue γε μὴν perverso legitur –
De Laced. rep. pocztk. o autenty. Demetr. Magnes. – mówi. dla tego. że gdzie. się
stanow. całość z rep. Ath. i ta ~~mi~~ głów. wyd. się wahali. – Z nowsz. Boeckh
(Staatsh. I. 48) nie wie, kto nap.; Wachsmuth (Hell. Alterthumsk. I.³ 798
że Krytya. ten sam, któr. miał nap. tak. Rep. Ath. Inni powątpie. o autors.
87 jak Manzo, Delbrueck, Heyne, Ranke, Dindorf – Lehmann, że nap.
jakiś sofi.; inn. Izokr. w odpow. na Isokr. Panath. – Cobet i Cyprian mają
ze wyjąt. z wszkore. dział. – przeciw nim Naumann.

81 – Jed. zwiek. nie przytocz. powszech. czynn. = że Xe. przemow. powia. Plut. (Lycur. 1) i Longina (IV. 4) – wielu inn. cytu jako dzie. Xenof. – vot. b) jed. literacz. nie mógł lep. znać obyczaj. lacied. od samo. X. – c) styl jest Xe. d) wielk. dla Lacied. cześć i pochw. = XIII. 2. XIV. 5 –

82. Aut. uważ. Resp. Lac. ze aut. z Haasem, Bergk – Grot, Cobet (...) daniejsz. zda odwod. – uczei. Neumann – Jednak Weiske i Schneider chcieli 14 rozd. odrzu. – ponie. sam mow. o uprzed. i nieobserwow. praw Lik. = auto.: id ingenii quid. capitalis non esse concedo, sed quo iure Xenophonti tale ingenium tribuatur non video = aut. podobno ucz. w epilo. Cyrop. napis. w tym cel: ut ab eorum reprehensione se defenderet, qui mores Persarum Lacedaemoniorumque non ex vero descriptos ei odio datum esse dicent

Drů. iż aut. przypun. ów błoc. cał. Res. L. Pouzać. jej kładl. Boeckh i Wach. m. przed 424 – Onken przed wypraw. Cyru – autó. nawet. iż dla nayw. wyżn. partyk. należy. do wiec późniejsz. X.

83 – b) Sper. były podow. kwitn.[...] c) jej harmoci rząd. w różn. mieśc. XIV. 4-2 – d) harmoci były po raz pierw. poste. przez Lizan. – a wypad. po bitw. Leuktr. (Paus IX. 6, 4. VIII. 52, 4) – stąd Kirchh. iż księż. nie zost. zar. napis. po wojn. pelop. a jedn. przed r. 371. Wted. zaś gdy

p 83 X. pis. Książ. Lacc. jusz się mieli hegemo. ale stara się jej odzysk wiel.. zas Grek uctowa. temu wreszko (XIV. 6) – Konklus ze Księgi napis. po r. 387 a przed 371 –

Nitsche i Naumann – stwa πολλοὶ παρακαλοῦσιν ἀλλήλους – odnosz. do now. Konfed. ateń; którą zawiąz. się w r. 378 z Chios, Mityle; Byzant

p. 85 Tak wiel. dzie. jak Cyrop. nie mogą zost. napis. w krót. czas – partyk. domd. pojm. wiek: – ὥστε 200 r. – δή rzeczy. wra. – a w tem podob. z 3 częś. Hell. – tyl. w tych dwóch twór. moż. znal. aż 4 razy: καὶ πρὶν δὴ καί (Cyr. VIII. 4, 8) lub πρὶν οὖν δὴ καί (Hell. V. 3, 5) = tyl. w tych dwóch zgt. się raz. καὶ δὴ καί Cyr. I 6, 21. IV 2, 1. Hell. V. 4, 4. VI. 4, 13. stąd konkl. że Cyrop. napis. po 2 iej części. Hell.

86 – pod. ostat. rozd. (VIII. 8 –; opowia. wypad. który się zdarzy. około. 364.

87 – 89 ant. dobr. twór. autentycznie. rozdz. ostat.

– 90 – De vectig. Weiske że napi. w 424 – ale z IV, 25 pokazu. się, że wojn. Decel. należ. już do dawn. przeszło. – Boeckh, że po wojn. z konfed. (Staatsh. I.[2] 777)
i stąd 60 z V, 6 dowod. się, że wspomniany. odpad. – (w wojn. pelop.) – że pot. znow.

91 (sami) Opisu hegem. (w 378) – że pod. znow. rozt. utrace (podcz. wojn. ze sprzymierzen. 357–355) –– Książ. zaś napisie a) podcz. [po] pokoj. w Aten. (IV. 40. V. 12 IV 4. 43) ale nie dłu. po wojn. – τοῦ νῦν πόλεμον IV. 40 – stąd Boeckh. że w r. 353 [zaraz po ukoń. wojn.] – (Za tem zdan. [pozosta] Krüger Schneider, Bergk, Böhnecke, Schaefer, Curtius =

przeciw Hagen, że książ. napisa w 346 po ukończ. św. wojn. a napis. przez Xen. młod. (Beckhaus)

92 – 94 co wszyst. cud. obraz. i obawa. złej

Vonkl.: Że książ. napis. w 353 zar. po ukończe wojn. z sprzymie. gdy Aten. zażyw. pokoj. a wybuch. wojn. św. z Fokejcz. o Delfi –

[illegible] Hipparch. napis. po 369 – na konn.: Ateńcz. – porówn. obrad. poj. wie; tak samo co mówi Xe. w rozd. IX. 8 – a to co pisz. w IX. 4 – Kaly napis. po x bit. Leuktr. – gdy konni. Lacedem. byłyby bard. lichi porów. Hell. VI. 4, 10. VII. 5, 25

x96 Pod. mnie. książ. być napis. w czas. pokoj. (co wsz. now. obiec. międz. konni) nie mogła więc być napis. w 369 – bo wted. Ifikr. wyrusz. w 12000 ludź na Istm. ku pomo. Laced. – ani w 362 – kied. syno. Xen. walczy. pod Manti

22 p.

w 96 – pod miktz Kefisodorem – ale spodziew. się Xe. wojn i to od stro.
Beot. (porów. c. 7) – dla tego auto. konklu. że w 363, gdy obecnie
się uspok. Beot. który zajęł. w. 366 Oropus – – po tedy Mantynej. nie
było okaz. i ani potrzeb. dla tej. know

97 De re equestr. napis. póź. od Hipparch. (przeciw. Nitsche) bo w roz. 12–
§ 14 go cyta – Nitsche że wszkon. ogół. napis. w Scillus – (a doda. pod
przy Xeno. XI. 10–12 i XII.) bo Xen. napis. wedl. Nitsch. w Scyll.
szereg prac dla swoich dzieci –

98 aut wskazu. na miej. w przedmo – z któr. pokaz. się, że przerab. swoj.
dzie – Simon napi. περὶ ἱππικῆς – ale nie wiedz. kied – był między kimś
w 424 – – aut: że dzielk. nap. w późn. stan. ale nie wiedz. kied

98 De Ath. Rep. – poruszy. już Demetr. (D. L. II. 57) – z nowsz. pierw. J.
G. Schneider, za któr. poszła wszkow.

99–100 musia. być napisa. przed 413 – a prawdop. przed 424 – auto. mi znane –
najdaw. pomnik prozy attyck. –

100 – Cyrop. cała prawie wyjasni. z Memo. – jed. bohat. nasz. (a znakomi. X. ci

101 – kied. napis. Apol. nie wiad. – prawdop. po śmierci syna Anita a przed ukończ. Ostatn. dzieł Xeno. – Dio Chryso – juz jas znad jako Xeno.

401. Agezyl. – Przeciw autenty. pierw. Valckenaer. pon. wiele powtórz za jego przykład. – ale inni broni. autentyczno. – wszystk. zestaw. Sauppe (V. p. 126) a po nim Evers – Starożyt. uważ. za autenty. –

102 – powo: przeciw autenty: a) pierw. 2 rozd. wyjęt. z Hell. III. 4, 6 – V. 4. 49 – czem Beckhaus i Hagen b) Auto powie że Agez dost. się młod. do władz. I. 6 – co nie zgadz. się z Plut. Ages. c. 40, wedł. którr. miał 43 lat, gdy nast. po Agid. ani z tem co mówi Xe. Helle V. 4. 13. jako Ag miał przeszło 60 lat w zim. r. 379/78 – gdy zaś Agez. obj. władz. w 400/399 – miał przeszło 40 lat, nie mógł zat. nazyw. się νέος (zob. o tem stow. Rhode, Rh Mus. XXXVI – p. 538 – i Xen.

103–104 Mem. I. 2. 32 – wiel. inn. gmb. porówn. wyraz aut

105 napis. rzecz po 357, bo nie przed. były goto. Hell – a przed Alex. W. bo mow. jeszcz. o król. pers. (XI. 7) – prawdop. jak Izokr. napis. Evagor. dla jego syna Nikokl. tak i tę rzecz mogła być przezna. dla syn. Agez: Archidama któr. + w dzień bit. Cheronej. (zat. nap. rzecz pomięd. 357 – 338

Beckhaus (De Xenophonteo qui fertur Ag.) uważ. że auto Agez. uczeń Xeno. któr. takż. nazyw. się podob. Xeno.

105 że był młodsz Xe; Vrem stärv. wyn. z now. Dinar. Grote przypu. (IX. p. 246 n 2) że to był wnuk — Schol. (cod. 2ho — p. 486) świad. wyn. Isoty wymie. Xe syna Gryll. — i Tempomy. i Efor. — wyjaś wył. o auto. Anab.

106 na tem zbud. Beckha dziwacz. hypot. o dwojgu i sous. Xen. podob. cechy. Agez. na to jeda nie mem. zech. dawd. Nie mem. żad. dow. że ten vzeko. wnuk Xe. sam pis. książ i wydaw. general. dział. wo, dzia. Beckh. jed. jemu uważa. oprócz Agez. jemu epilo. Cyrop. Apolo, przedno. Cyneg. i dwa osta. rozd. i książ. de vectig. — oprócz tego przerobie: Hell. III—VII, Sympo; Hippar. Rei eque, Hep. Lakedaimo... — Narei. Lincke (X-s Dialog περὶ οἰκονομίας in seiner ursprüngl. Gestalt — Jena 79) — przyjaw. hypot. Beckh. dalij Ekono. przypis. wnuko. — a teb. de venat. i Anab. lub które z bliż. przyja. lub wnuko. Któr. pozab. że dwie książ. wyd. — wspomn. Powiew Sitzler odna Hiero. a Krohn z Memo zacho. tyl. 7 rozd. (I. 1; 2 (z wyjat. § 29—48); 3 (z wyj. § 8—15); III. 9; IV. 1, 6 (z wyj. § 1—12); 8, 11 ab ἐπεὶ μὲν δὴ wyg. ad fin.) — Zob. jego Sokrates u. Xenoph. 7. W takim razie wyd. Xe. właściw. tyl. Cyrop. z wyjat. ostat. rozd. i dwie pierw. ks. Hell.

Evers, Xe. quomo Agesilai mores descripserit 83 — takż. przyj. auto. młodsz. Xeno — co do Agez.

402 Cyneg.
397 Hell. I
386 Eko.
384—380 Memo
383 Hiero
380 Symp.
378 Resp. L.
371 Anab.
post. 371 Hell. II
post 364 Hipp.
365 Agez.

post 365 De re eques.
357 Hell. III
355 Do vect.
429 Resp. Ath.
z Apol. Sokr.
357—338 Agez.

s. 107 – Bergk. przypu. że Xe. stern. † 360 (D. L.), że żył lat 90 (Pseudo-Luc. który jedn. mówi Ctes. – który żyli dłużej niż 90 lat, i że ur. się 449 – miał więc ~~przeszło~~ blisko 50 rocz. wypraw. Cyru.

Auto. – nic nie stano. o tem kto napis. Eger. – przyp. był że to mógł grob. Xe. stać

4 Σ 7[10] 7 – 109 – Dow. auto. że treb. pis. albo Γρύλος albo Γρύλλος – przyt. acholij

90 / 3 5 4 / 90 / 3 7 4 – na se Herod. fr. 1 ed. Bergk (poet. lyr. Gr. II. 509)

109. – Nazwis. mat. Xe. wydob. z Chron. Euseb. w Tarius. przekł.

3 5 2 / 90 / 2 6 2 – wedł. Petermanna: Ol. 95,4 (= a. 397/6) Xe. Grilae e Diodori filiis cognoscebatur – Aucher dał przetł. tekst arm. Ol. 95,4.

Xe. Grylli e Diodorae cognoscebatur – tez

110 – przekł. pochwal. Paul de Lagarde i w liśc. do auto. zarzeć. że w texs grec. musi być Χ Γρύλλου καὶ Διοδώρας ἐγνωρίζετο – kto. Xe. jedn. zyn. nazyw. po swoj ojcu – drug. po swoj. matce – cz. był nazw. drugi zwykł. i złe jem się zdarzały w Gre.

Gryll. – Diodo. / Xeno. – Filerza / 430–354 – Diodor miał syna które się dost. nazwz Gryll. – (D. L. II. 54)

Gryll. – Diodor / 397–362 / 396 – / Gryll. – kto był Xe. przeciw. Eschyl. nie wiado.

r. 107 – Beckh. przypu. że Xe. stan. + 360 (D. L.), że żył lat 90 (Pseudo-Luc. który jedn. mówi o Xen – który żyli dłużej niż 90 lat, i że ur. się 449 – miał więc blisko 50 rodz. wyprawy Cyru.
Auto. nie nie stano. o tem kto napis. Lager. – przeczyt. żył że to mógł zrob. Xe. stan

$\frac{427}{30}$ 107 109 Imię auto. że trzeb. pis. albo Γρῦλος albo Γρύλλος – przyp. scholiasta się w Herod. fr. 1 ed. Bergk (Poet. lyr. Gr. II 509)

$\frac{\frac{354}{30}}{324}$ 109. Nazwis. mat. Xe wydob z Chron. Euseb. w Tarins. przekł. wedł. Petermanna: Ol. 95,4 (= a. 397/6) Xe. Grilae e Diodori filius cognoscebatur – Aucher dak przetłum. tekst arm. Ol. 95,4 Xe. Grylli e Diodorae cognoscebatur – ten

$\frac{356}{94}$ 262

110 przekł. poch. Paul de Lagarde i w licz. do auto. zarzeca że w tex grec. musi być Χ Γρύλλου καὶ Διοδώρας ἐγνωρίζετο – kto Xe jedn. syna nazw. po swoj. ojcu – drug. po swoj. matce – co było nies. długi zwykł. i dziś jeszcze nie przykłady w Grec.

Gryll. – Diodo. Xeno. – Filerga 430–354 | Diodor miał syna które się dostał. nazw. Gryll – (D. L. II. 54)

Gryll. – Diodor 397–362 396– | Gryll. Kto był Xe. pierwsz. Eschyl. nie wiado